

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Det unge Blod

Citation: Brandes, Edvard: "Det unge Blod", i Brandes, Edvard: *Det unge Blod*, 1899, s. 281.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_06-shoot-idm140623152587504/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Det unge Blod

Det var blevet den pragtfuldeste Høst. Men Andreas var alt træt af Forvalterens Overvejelser, kunde daarligt fæste sig ved Bøgerne, gad ikke ride alene eller gaa Ture.

Da Tanterne rejste, var han næsten ked deraf. Han syntes, at der blev endnu ensommere paa Gaarden efter dem. Og de rejste til København — til Byen, hvor Glæden ventede ham.

Tungere sneg Dagene sig afsted, og en Aftenstund talte han lidt med sin Moder om en kort Københavneretur — ganske ubestemt. Talte ogsaa om et senere Ophold der sammen med hende. *Talte* bare om at rejse til København, fordi alle hans Tanker rejste derhen.

Saa var det en Dag, da Andreas kom hjem fra en Morgentur, at han fandt gamle Dorthe ifærd med at gøre istand i hans Værelser sammen med en ung Pige.

»Det er bare den nye Jomfru,« sagde gamle Dorthe undskyldende.

Og den nye Jomfru vendte sig hurtigt om og nejede med blussende Kinder for Godsejeren. Hun var nydelig — aldeles nydelig, derom

kunde der ikke være Tvivl. Andreas hilste venligt og sagde, de skulde ikke lade sig forstyrre, han vilde blot hente en Bog. Men mens han tog Bogen, skotted han hen til den nye Jomfru, som nu vendte Ryggen til, og saa' en overmaade smuk Figur i en pæn sort Kjole. Han gik ligesom i lidt bedre Humør ned ad Trappen: køn var hun, endda meget køn, og det underlige var, at han syntes, han skulde kende Ansigtet.

Ved Frokostbordet spurgte han sin Moder, hvem [den nye Jomfru var, som han havde set.

»Naa, har jeg ikke talt til dig derom. Jo, det er, fordi Stine bliver saa gammel og ikke er rigtig appetitlig mere til Opvartning, synes jeg. Nu lader jeg gamle Dorthe lære den ny lidt til. Hun skal blot være indvendig, støve af, sy en Smule og saa besørge din Opvartning.«

Andreas saa' lidt hen paa sin Moder, som ubevægelig kom Sukker i sin Kaffe:

»Det er underligt, jeg synes, jeg skulde kende hendes Ansigt?«